

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320200504
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Jamrišková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6320200504.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD., členov senátu JUDr. Mariána Blahu a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu 1/ N. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/X, XXX XX Q. a žalobcu 2/ L. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/X, XXX XX Q. obaja zast. JUDr. Stanislavom Rešutikom, advokátom so sídlom Nám. M.R. Štefánika 29/36, 977 01 Brezno proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO 35 792 752 zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 neplatnosť právnych úkonov, o odvolaní žalobcu 1/ a žalobcu 2/ proti rozhodnutiu Okresného súdu Brezno č. k. 5Csp/17/2020-126 zo dňa 23. novembra 2020 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Brezno č. k. 5Csp/17/2020-126 zo dňa 23. novembra 2020 p o t v r d z u j e.
- II. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi 1/ a voči žalobcovi 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím konanie zastavil a žalobcom uložil spoločne a nerozdielne povinnosť nahradiť žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že žalobcovia sa v žalobe domáhali voči žalovanému určenia neplatnosti právnych úkonov, a to zmluvy o revolvingovom úvere č. 85000312227 zo dňa 20.08.2010, zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500003020 zo dňa 10. 03.2011 a zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500003021 zo dňa 10.03.2011 uzavretých medzi žalobcami a žalovaným a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnili tým, že podľa vyjadrenia Ministerstva spravodlivosti, odboru ochrany spotrebiteľa zo dňa 20.01.2020 boli predmetné zmluvy uzavreté ako spotrebiteľské, majú charakter formulárových zmlúv, úver je bezúročný a bez poplatkov, niektoré dojednania sú neplatné pre rozpor so špeciálnou právnou úpravou a rozpor so všeobecnými zásadami pre posudzovanie platnosti právnych úkonov. Podľa právneho predpisu účinného v čase uzavretia zmlúv museli zmluvy obsahovať adresu predávajúceho, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo zmluvy neobsahujú. Ako dôkazy doložili zmluvu o revolvingovom úvere č. revolvingovom úvere č. 85000312227 zo dňa 20.08.2010, zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500003020 zo dňa 10.03.2011 a zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500003021 zo dňa 10.03.2011.

3. Okresný súd uviedol, že žalovaný vo vyjadrení k žalobe upozornil, že existuje prekážka rozhodnutej veci, keďže Okresný súd Brezno vydal dňa 25.04.2014 platobný rozkaz sp.zn. 3Ro/251/2014, v ktorom priznal plnenie žalovanému, pričom tento svoj nárok odvodzoval od zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200031227 zo dňa 20.08.2010. Predmetný platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.05.2014. K vyjadreniu ako dôkaz doložil platobný rozkaz Okresného súdu Brezno sp.zn. 3Ro/251/2014. V prípade zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500003020 zo dňa 10.03.2011

bolo o nároku veriteľa (v tomto konaní žalovaného) rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom vydaným Slovenským arbitrážnym súdom pod sp.zn. 252/01/13 dňa 18.03.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.09.2013 a vykonateľnosť dňa 01.10.2013. Rozhodcovským rozsudkom Slovenského arbitrážneho súdu sp.zn. 253/01/13 zo dňa 18.07.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.09.2013 a vykonateľnosť dňa 01.10.2013 bolo rozhodnuté o nároku veriteľa (v tomto konaní žalovaného) vyplývajúceho zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500003021. Žalobcovia pritom pri týchto úverových zmluvách nesplatili ani poskytnutú istinu (v prípade zmluvy č. 8500003020 uhradili sumu 1.074,68 Eur a v prípade zmluvy č. 8500003021 sumu 1.233,36 Eur, pričom poskytnutá istina v prípade oboch zmlúv bola 1.500 Eur).

4. Okresný súd uviedol, že žalobcovia vo svojom vyjadrení zotrvali na podanej žalobe. Podľa ich právneho názoru sú zmluvy neplatné, rozhodcovské rozsudky boli zneužitím práva, boli vydané na základe neplatnej rozhodcovskej doložky a oni nemali možnosť sa v rozhodcovskom konaní brániť. Žalobcovia mali za to, že preukázali, že boli účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu a na ich úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie, majú právny záujem na získaní rozsudku o neplatnosti úverových zmlúv, a teda aj odstránenie spornosti práv a neistoty v právnych vzťahoch, pretože úverové zmluvy vychádzajú z neprijateľných zmluvných podmienok. Absencia obligatórnych náležitostí má za následok neplatnosť zmlúv ako celku. Žalovaný vo vyjadrení k uvedenému uviedol, že žalobcovia mohli v zmysle príslušných ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu, alebo sa domáhať na príslušnom súde zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak popierajú platnosť rozhodcovských zmlúv. Žalovaný na výzvu súdu predložil rozhodcovské rozsudky a uviedol, že na ich podklade sa nevedelo, ani sa v súčasnosti nevedie, žiadne exekučné konanie. Jediné exekučné konanie prebieha ohľadom platobného rozkazu okresného súdu sp.zn. 3Ro/251/2014.

5. Okresný súd v odôvodnení upozornil, že základným predpokladom začatia konania, jeho riadneho priebehu a následne vydania meritórneho rozhodnutia je splnenie všetkých procesných podmienok vyžadovaných zákonom. Jednou z podmienok považovanou za neodstrániteľný nedostatok konania je prekážka už raz rozhodnutej veci (res iudicata), ktorá bráni tomu, aby prebiehalo súdne konanie v tej istej veci, o ktorej už bolo súdom (príp. iným príslušným orgánom) právoplatne rozhodnuté. Prekážka res iudicata je daná, ak na súde (príp. inom príslušnom orgáne) v čase podania návrhu bolo skôr prejednané a právoplatne rozhodnuté konanie v totožnej veci, teda veci, ktorá má rovnakých účastníkov konania, rovnaký predmet konania a sú tu dané rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa návrh odvodzuje. O tie isté strany ide aj vtedy, ak v konaní vystupujú nositelia práv z rovnakého právneho vzťahu v opačnom procesnom postavení. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený (t.j. ak je založený na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode). Podmienky totožnosti strán sporu a totožnosti predmetu konania musia byť splnené súčasne. Res iudicata je procesnou prekážkou konania, ktorá je neodstrániteľná. Neodstrániteľné nedostatky konania majú ten procesný dôsledok na postup súdu, že súd nemôže pokračovať v konaní a je povinný konanie podľa § 161 ods. 2 CSP zastaviť. Poukázal pritom na rozhodnutie R 110/2003, v zmysle ktorého právoplatný rozsudok o žalobe na plnenie vytvára z hľadiska identity predmetu konania prekážku veci rozsúdenej pre konanie o určenie či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je, vychádzajúcej z rovnakého skutkového základu.

6. Okresný súd odôvodnil rozhodnutie tým, že čo sa týka nárokov zo zmlúv č. 8500003020 a č. 8500003021, po oboznámení sa s obsahom všetkých štyroch rozhodcovských zmlúv zo dňa 10.03.2011 (ďalej len „rozhodcovské zmluvy“), okresný súd zistil, že tieto neboli zakomponované ako súčasť formulárových úverových zmlúv resp. zmluvných dojednaní, boli zmluvnými stranami uzavreté na samostatných listinách označených výrazne ako ROZHODCOVSKÁ ZMLUVA, takže už aj z označenia muselo byť resp. malo byť spotrebiteľovi aj pri bežnej obozretnosti zrejmé, o aký konkrétny právny úkon ide. Rozhodcovské zmluvy sú formálne odčlenené od všetkých ostatných zmluvných dojednaní, individualizované vo vzťahu ku konkrétnemu spotrebiteľovi, boli uzavreté ku konkrétnemu číslu zmluvy o úvere uzavretej toho istého dňa a zároveň samostatne s dlžníkom a samostatne so spoludlžníkom. Z ich znenia vyhlásenie dlžníka (spoludlžníka), že „s uzavretím tejto zmluvy súhlasím“ (bod 1.), že nie je povinný tento návrh prijať (bod 2.), právomoc rozhodcovského súdu je upravená alternatívne - nie ako výlučná, ale daná na výber (bod 5. resp. 6.) a taktiež možnosť odstúpiť od tejto zmluvy aj bez uvedenia dôvodu v lehote do 14 kalendárnych dní od jej uzavretia (bod 7. resp. 8.). Ak bolo preukázané, že mali žalobcovia (ako spotrebiteľia) skutočnú, reálnu možnosť odmietnuť a vylúčiť rozhodcovské

zmluvy tým, že by k ich obsahu nepristúpili a obsah nepodpísali, pretože neboli súčasťou hlavného zmluvného vzťahu, ale osobitným právnym úkonom a aj od nich odstúpiť v relatívnej dlhej lehote, potom nemožno konštatovať, že neboli dojednané individuálne. Spotrebiteľ má síce nárok na osobitnú právnu ochranu, ale ani táto nemôže byť neobmedzená tak, aby úplne zbavovala spotrebiteľa potrebnej miery obozretnosti a zodpovednosti za právne úkony, ktoré verifikoval svojím podpisom. V tom čase platná právna úprava spotrebiteľských zmlúv nevylučovala ani v čase uzavretia rozhodcovských zmlúv ich uzavretie aj so spotrebiteľom. Rozhodcovský súd potom mal právomoc na rozhodovanie v daných veciach, pričom sa tým zaoberal aj priamo v odôvodnení rozhodcovského rozsudku na strane 2. Tieto právoplatné a vykonateľné rozhodcovské rozsudky zakladajú v danej veci, vzhľadom na predmet konania a strany sporu, prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Právny základ, z ktorého rozhodcovský súd vychádzal a plnenie rozhodcovskými rozsudkami priznal, vychádzal zo zmlúv o revolvingovom úvere č. 8500003020 zo dňa 10.03.2011 a č. 8500003021 zo dňa 10.03.2011 uzavretej medzi žalobcami a žalovaným a v odôvodneniach sa zaoberal aj spotrebiteľským charakterom posudzovaných zmlúv o revolvingovom úvere z hľadiska aplikácie zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ani prípadný záver o nesprávnom právnom posúdení veci rozhodcovským súdom a nesprávnosti rozhodnutia rozhodcovského súdu nemá vplyv na konštatovanie, že ide o prekážku res iudicata, pretože vecnej nesprávnosti rozhodcovského rozsudku sa mali možnosť žalobcovia, v rozhodcovskom konaní v procesnom postavení žalovaných, dovoliť v rámci prípustných zákonných prostriedkov podaním žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ustanovenia § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, o ktorej možnosti boli v poučení predmetných rozhodcovského rozsudku účastníci rozhodcovského konania riadne a zákonne poučení, s uvedením zákonnej lehoty, v ktorej je potrebné žalobu na všeobecný súd podať. Žalobcovia síce podali na Okresný súd Brezno podanie označené ako žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ale svojou nečinnosťou spôsobili, že súd toto podanie odmietol, keď ani napriek uzneseniu súdu, kde boli vyzvaní na jeho opravu a doplnenie, tak neurobili. Vychádzajúc potom z ustanovenia § 35 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, upravujúceho účinky rozhodcovského rozsudku, doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona č. 244/2002 Z.z., má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu.

7. Okresný súd zohľadnil právny názor vyslovený okrem iného napr. aj v uzneseniach NS SR sp.zn. 3Cdo 42/2006, 3Cdo 288/2009, že právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o žalobe na plnenie vytvára prekážku veci právoplatne rozhodnutej vo vzťahu k žalobe o určenie právneho vzťahu alebo práva, ak otázka, či tu právny vzťah je, alebo nie je (resp. či tu právo je, alebo nie je), bola (musela byť) posúdená pri rozhodovaní o žalobe na plnenie z toho istého právneho vzťahu alebo práva.

8. Okresný súd uviedol, že tým, že okresný súd právoplatne rozhodol platobným rozkazom, ktorý v prípade nepodania odôvodneného odporu má účinky právoplatného rozsudku a rozhodcovský súd rozhodcovskými rozsudkami, ktoré neboli zrušené v súdnom konaní, súd je povinný vychádzať z premisy, že súdy pri vydávaní platobného rozkazu a rozhodcovských rozsudkov museli (mali) posúdiť aj platnosť zmlúv o revolvingovom úvere a zmluvných dojednaní v nich obsiahnutých, vrátane vyporiadania sa s eventuálnou neplatnosťou, ktorej určenia sa v tomto súdnom spore žalobcovia dovoľávajú. Vecnej nesprávnosti platobného rozkazu sa mali žalobcovia možnosť (v tom čase v procesnom postavení odporcov), dovoliť v rámci prípustných zákonných opravných prostriedkov (napr. podaním odôvodneného odporu), o ktorej možnosti boli v poučení predmetného platobného rozkazu riadne a zákonne poučení spolu s uvedením zákonnej lehoty, v akej je potrebné odpor na súd podať. Okresný súd označil za preukázané, že platobný rozkaz bol obom žalobcom doručený do vlastných rúk dňa 30.04.2014. Žalobcovia boli v danom konaní pasívni, po prevzatí platobného rozkazu proti nemu nepodali odpor, a platobný rozkaz tak nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. V prípade rozhodcovských rozsudkov žalobcovia síce podali na Okresný súd Brezno podanie označené ako žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ale napriek uzneseniu súdu, kde boli vyzvaní na jeho opravu a doplnenie, tak neurobili a svojou nečinnosťou spôsobili, že súd toto podanie odmietol.

9. Okresný súd skonštatoval, že ak sa žalobcovia v roku 2020 (!) domáhajú určenia neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere č. 8200031227 zo dňa 20.08.2010, č. 8500003020 zo dňa 10. 03. 2011 a č. 8500003021 zo dňa 10.03.2011 za tých istých skutkových okolností, na podklade ktorých už bolo súdmi právoplatne rozhodnuté pri totožnosti strán sporu (pričom opačné procesné postavenie nemá na konanie žiadny vplyv), súd nemôže opakovane o merite veci rozhodovať, ale po skonštatovaní neodstrániteľnej prekážky, ktorá mu bráni v konaní pokračovať a o žalobe rozhodnúť, konanie zastavil.

10. O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobcovia procesne zavinili zastavenie konania, preto súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcom spoločne a nerozdielne v plnom rozsahu. O tom, že bol vydaný platobný rozkaz a rozhodcovské rozsudky vedeli, napriek tomu to v žalobe vôbec nespomenuli. Súd tieto skutočnosti zistil až následne z vyjadrenia žalovaného a pripojených spisov.

11. Žalobca 1/ a žalobca 2/ podali voči rozhodnutiu okresného súdu odvolanie z dôvodov podľa ust. § 365 ods.1 písm. f) a h) CSP. Uviedli, že na žalobe zotrvávajú v celom rozsahu a opätovne poukázali na vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti zo dňa 20.01.2020, na ktoré poukazovali aj v žalobe a v priebehu konania pred okresným súdom. K záveru okresného súdu, že súd nemôže opakovane o merite veci rozhodovať, pretože žalobcovia sa domáhajú určenia neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere za tých istých skutkových okolností, na podklade ktorých už bolo súdmi právoplatne rozhodnuté pri totožnosti strán sporu žalobcovia uviedli, že v prejednávanej spore ide o osobitný druh žaloby tak, ako sa vyjadril aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí 6Cdo/27/2018, preto záver súdu prvej inštancie o nedostatku podmienky konania, ktorou je prekážka veci právoplatne rozhodnutej je predčasný. Žalobcovia majú za to, že vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti, odboru ochrany spotrebiteľa zo dňa 20.01.2020 je novou skutočnosťou, ktorá nebola známa a uplatňovaná v konaní vedenom pod sp.zn. 3Ro/251/2014 Okresného súdu Brezno a nejde o danosť totožnosti predmetu konania. Žalobcovia poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2Cdo/110/2017, v zmysle ktorého totožnosť veci dáva rámec objektívnej hranici právoplatnosti rozhodnutia a je charakterizovaná totožnosťou nároku, o ktorom bolo už právoplatne rozhodnuté za podmienky, že sa opiera o ten istý dôvod, ten je daný len vtedy, ak plynie z toho istého skutkového stavu. Na základe uvedeného žalobcovia navrhli, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

12. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol správne, a to z toho dôvodu, že nie je možné rozhodovať o neplatnosti právneho úkonu, ak už bolo skôr rozhodnuté o povinnosti plniť podľa daného úkonu. Platnosť právneho úkonu je len prejudiciálna otázka vo vzťahu k uloženiu povinnosti plniť. Na uvedenom nič nemení ani list vyjadrenia Ministerstva spravodlivosti zo dňa 20.01.2020, keďže právoplatné súdne rozhodnutie nie je možné meniť inak ako zákonom určeným spôsobom a súčasne nie je možné meniť nijakým prípisom, ktorý ani nebol vydaný v procesne relevantnom konaní. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Obdo/44/2011, v zmysle ktorého prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa vzťahuje aj na rozhodnutia vydané v rozhodcovskom konaní, v priestupkovom konaní či v adhéznom konaní trestnom. Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offio. Poukázal tiež na rozhodnutie R/110/2003, v zmysle ktorého právoplatný rozsudok o žalobe na plnenie vytvára prekážku veci rozsúdenej pre konanie o žalobe na určenie, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je vychádzajúcu z rovnakého skutkového základu. Zároveň poukázal na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorého jedným zo základných prvkov vlády práva je princíp právnej istoty, ktorý okrem iného vyžaduje, aby v prípade, keď súdy rozhodnú vo veci s konečnou platnosťou, ich rozhodnutie nebolo viac spochybňované. Pripomenul, že zmena právoplatného rozhodnutia je možná len za predpokladu, že ide o postup právom predvídaný, že právny poriadok umožňuje znovuočvorenú právoplatného súdneho rozhodnutia a pre takýto postup sú dané právom predvídané prípady. Podaná žaloba a konanie o nej nie je v zmysle právneho poriadku SR právom predvídaný postup k negovaniu účinkov súdneho rozhodnutia, a to právoplatného platobného rozkazu. Poukázal tiež na rozhodnutie ESLP Bulgakova/Rusku. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

13. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379, § 380 ods.1 a § 385 ods. 1 CSP v rozsahu podaného odvolania bez nariadenia pojednávania.

14. Odvolací súd bol v zmysle § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil okresný súd:

15. Okresný súd zistil, že bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere č. 8200031227 (ďalej len „zmluva č. 8200031227“) uzavretá medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom 1/ ako spoludlžníkom a žalobcom 2/ ako dlžníkom dňa 20.08.2010. Podľa zmluvy č. 8200031227 bol poskytnutý úver vo výške 1 500,-Eur, počet splátok 48, splatnosť v 16. deň v mesiaci, výška splátky 77,05 Eur, celková čiastka 3 698,40 Eur.

Podľa zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500003020 (ďalej len „zmluva č. 8500003020“) uzavretej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom 1/ ako spoludlžníkom a žalobcom 2/ ako dlžníkom dňa 10.03.2011 bol poskytnutý úver vo výške 1 500,-Eur, počet splátok 42, splatnosť v 19. deň v mesiaci, výška splátky 80,37 Eur, celková čiastka 3.375,54 Eur. Podľa zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500003021 (ďalej len „zmluva č. 8500003020“) uzavretej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom 1/ ako spoludlžníkom a žalobcom 2/ ako dlžníkom dňa 10.03.2011 bol poskytnutý úver vo výške 1.500,-Eur, počet splátok 42, splatnosť v 19. deň v mesiaci, výška splátky 80,37 Eur, celková čiastka 3. 375,54 Eur.

16. Zo spisu Okresného súdu Brezno sp.zn. 3Ro/251/2014 okresný súd zistil, že dňa 31.03.2014 bol súdu doručený návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 2.382,28 Eur s prísl. Podľa tohto návrhu spol. PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. uzavrela s L. A. a N. A. dňa 20.08.2010 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200031227 na sumu 1.500 Eur, ktorú mali vrátiť v 48 mesačných splátkach po 77,05 Eur. Do podania návrhu bola uhradená iba suma 1.316,12 Eur, preto sa spoločnosť domáhala zaplatenia sumy 2.382,28 Eur ako súčtu neuhradených splátok, zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne a roku z omeškania vo výške 3,275 % ročne z tam uvedených súm od konkrétnych dátumov do zaplatenia, až kým zmluvná pokuta a úrok z omeškania nedovŕšia spolu sumu 1 500,-Eur a odo dňa nasledujúceho po tomto dni úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.382,28 eur do zaplatenia a náhrady trov konania. Ako príloha k návrhu bola doložená zmluva o revolvingovom úvere č. 8200031227 zo dňa 20.08.2010 uzavretá medzi spol. PREFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. a L. A. a N. A., zmluvné dojednanie, oznámenie o schválení úveru, karta klienta, oznámenie o zosplatnení, výzva na zaplatenie. Vo veci bol dňa 25.04.2014 vydaný platobný rozkaz sp.zn. 3Ro/251/2014, ktorým súd zaviazal L. A. a N. Tokára spoločne a nerozdielne zaplatiť spol. PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. sumu 2.382,28 Eur s prísl. a nahradiť mu trovy konania v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia. Platobný rozkaz obsahoval aj poučenie, v ktorom bolo uvedené, že proti danému rozhodnutiu je možné podať odpor v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Brezno, písomne v troch vyhotoveniach a v prípade, ak proti platobnému rozkazu nebude podaný odpor s odôvodnením, tento bude mať účinky právoplatného rozsudku. Podľa doručienky nachádzajúcej sa v súdnom spise prevzala L. A. aj N. A. platobný rozkaz dňa 30.04.2014 a nepodali proti nemu odpor. Z týchto dôvodov nadobudol platobný rozkaz právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.05.2014, čím nadobudol účinky právoplatného rozsudku.

17. Z rozhodcovského spisu Slovenského arbitrážneho súdu sp.zn. 252/01/13 okresný súd zistil, že spol. PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., podala dňa 29.01.2013 žalobu o zaplatenie 2.675,86 Eur s prísl., ktorú odôvodnila tým, že dňa 10.03.2011 uzavrela s L. A. a N. A. zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500003020, na základe ktorej bol poskytnutý úver 1 500,-Eur. Ten mal byť splatený v 42 mesačných splátkach po 80,37 Eur. So splácaním sa dostali do omeškania a následne bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. K žalobe bola pripojená okrem iných listín zmluva o revolvingovom úvere č. 8500003020 a rozhodcovské zmluvy zo dňa 10.03.2011. Podľa rozhodcovskej zmluvy č. 8500003020 zo dňa 10.03.2011 uzavretej medzi spol. PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. a L. A. na samostatnej listine, v bode 1. vyhlásila, že súhlasí s jej uzavretím, v bode 2. je výslovne uvedené, že dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy, jej uzavretie nie je podmienkou uzavretia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere, v bode 5. bola uvedená alternatíva riešenia sporov v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z rozhodcovských súdov (Slovenský arbitrážny súd alebo Victoria rozhodcovský súd) a podľa bodu 7. bol dlžník oprávnený odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia aj bez uvedenia dôvodu. Rozhodcovská zmluva v rovnakom znení bola uzavretá samostatne aj s N. A.. L. A. aj N. A. bola zo strany rozhodcovského súdu zaslaná žaloba, jej prílohy aj výzva na žalobnú odpoveď v lehote 10 dní od jej doručenia, ktoré prevzali 26.02.2013 resp. 27.02.2013 a nijakým spôsobom na ne nereagovali. Následne bol dňa 18.03.2013 vydaný rozhodcovský rozsudok sp.zn. 252/01/13, ktorým boli L. A. a N. Tokár zaviazaní zaplatiť spol. PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. spoločne a nerozdielne sumu 2.675,86 Eur s prísl. a nahradiť mu trovy konania. V rozhodcovskom rozsudku bolo obsiahnuté aj poučenie o možnosti domáhať sa na príslušnom súde zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z., a to v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. L. A. prevzala rozhodcovský rozsudok do vlastných rúk dňa 02.09.2013 a N. A. bol doručený tzv. fikciou doručenia, keď si zásielku neprevzal v odbernej lehote, preto bola vrátená súdu dňa 26.09.2013. Rozhodcovský rozsudok tak nadobudol právoplatnosť dňa 26.09.2013 a vykonateľnosť dňa 01.10.2013.

18. Z rozhodcovského spisu Slovenského arbitrážneho súdu sp.zn. 253/01/13 okresný súd zistil, že spol. PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., podala dňa 29.01.2013 žalobu o zaplatenie 2.727,55 Eur s

prísl., ktorú odôvodnila tým, že dňa 10.03.2011 uzavrela s L. A. a N. A. zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500003021, na základe ktorej bol poskytnutý úver 1 500,-Eur. Ten mal byť splatený v 42 mesačných splátkach po 80,37 Eur. So splácaním sa dostali do omeškania a následne bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. K žalobe bola pripojená okrem iných listín zmluva o revolvingovom úvere č. 8500003021 a rozhodcovské zmluvy zo dňa 10.03.2011. Podľa rozhodcovskej zmluvy č. 8500003021 zo dňa 10.03.2011 uzavretej medzi spol. PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. a L. A. na samostatnej listine, táto v bode 1. vyhlásila, že súhlasí s jej uzavretím, v bode 2. je výslovne uvedené, že dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy, jej uzavretie nie je podmienkou uzavretia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere, v bode 5. bola uvedená alternatíva riešenia sporov v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z rozhodcovských súdov (Slovenský arbitrážny súd alebo Victoria rozhodcovský súd) a podľa bodu 7. bol dlžník oprávnený odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia aj bez uvedenia dôvodu. Rozhodcovská zmluva v rovnakom znení bola uzavretá samostatne aj s N. A.. L. A. aj N. A. bola zo strany rozhodcovského súdu zaslaná žaloba, jej prílohy aj výzva na žalobnú odpoveď v lehote 10 dní od jej doručenia, ktoré prevzali 26.02.2013 resp. 27.02.2013 a nijakým spôsobom na ne nereagovali. Následne bol dňa 18.07.2013 vydaný rozhodcovský rozsudok sp.zn. 253/01/13, ktorým boli L. A. a N. A. zaviazaní zaplatiť spol. PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. spoločne a nerozdielne sumu 2.727,55 Eur s prísl. a nahradiť mu trovy konania. V rozhodcovskom rozsudku bolo obsiahnuté aj poučenie o možnosti domáhať sa na príslušnom súde zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z., a to v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. L. A. prevzala rozhodcovský rozsudok do vlastných rúk dňa 02.09.2013 a N. A. bol doručený tzv. fikciou doručenia, keď si zásielku neprevzal v odbernej lehote, preto bola vrátená súdu dňa 26.09.2013. Rozhodcovský rozsudok tak nadobudol právoplatnosť dňa 26.09.2013 a vykonateľnosť dňa 01.10.2013.

19. Okresný súd zistil, že na Okresnom súde Brezno sa pod sp.zn. 3C/179/2013 viedlo konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku, kde ako žalobcovia boli uvedení žalobcovia v tomto konaní a ako žalovaný spol. PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. K žalobe boli doložené rozhodcovské rozsudky Slovenského arbitrážneho súdu sp.zn. 252/01/13 a sp.zn. 253/01/13. Súd žalobcov uznesením č.k. 3C/179/2013-16 zo dňa 14. 10. 2013 vyzval na opravu a doplnenie podania, ktoré nespĺňalo zákonom stanovené náležitosti. Keďže žalobcovia na predmetnú výzvu nijakým spôsobom nereagovali, súd uznesením č.k. 3C/179/2013-23 zo dňa 07.01.2014 ich podanie odmietol. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.01.2014.

20. Podľa § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

21. Podľa ust. § 161 ods. 1 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konania zastaví.

22. Podľa ust. § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

23. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia okresného súdu, na ktoré v zmysle ust. § 387 ods.2 CSP v celom rozsahu poukazuje.

24. Pre posúdenie splnenia podmienky, že súd môže rozhodovať iba o takej veci, o ktorej nebolo právoplatne rozhodnuté, judikatúra všeobecných súdov dlhodobo vychádza zo záverov Najvyššieho súdu (pozri rozhodnutie NS SR 3Cdo/100/01 zo dňa 28.05.2002), v zmysle ktorých právoplatný rozsudok o žalobe na plnenie vytvára z hľadiska identity predmetu konania prekážku veci rozsúdenej pre konanie o žalobe na určenie, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je vychádzajúcej z rovnakého skutkového základu (z rovnakého skutku). V zmysle citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu je tomu tak preto, že právoplatný rozsudok o žalobe na plnenie v sebe zahŕňa či už výslovne alebo mlčky kladné alebo záporné riešenie otázky (ne)existencie práva alebo právneho vzťahu, ktorá by mala byť riešená určovacou žalobou a vychádza teda z rovnakého skutkového základu ako žaloba určovacia.

25. Prekážka *res iudicata* nastáva vtedy, keď v novom konaní má súd prejednať ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté v inom predchádzajúcom konaní, pričom zásadné je, že sa týka rovnakého predmetu konania a rovnakého okruhu osôb. Predmet konania sa posudzuje podľa skutkového stavu vymedzeného v oboch konaniach, a pokiaľ si nárok strana uplatňuje na základe totožných skutkových tvrdení, ktoré boli podkladom pre pôvodné právoplatné rozhodnutie, je možné uzavrieť, že ide o rovnaký predmet konania. Nie je pritom podstatné, akým spôsobom v pôvodnom právoplatnom rozhodnutí súd posúdil skutkové tvrdenia, pretože prekážka právoplatne rozhodnutej veci je daná aj vtedy, ak skutkové tvrdenia boli po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdené nesprávne alebo neúplne. V týchto prípadoch mali sporové strany v pôvodných rozhodnutiach možnosť domáhať sa opravnými prostriedkami revízie rozhodnutí súdov, pokiaľ mali za to, že súdy rozhodli vecne nesprávne. Pokiaľ ide o posúdenie okruhu účastníkov, nie je podstatné, či účastníci v novom konaní majú opačné procesné postavenie, ako mali v konaní, ktoré je právoplatne rozhodnuté. Relevantné je, aby v oboch konaniach bol okruh účastníkov zhodný.

26. Okresný súd v prejednávanej veci správne zistil, že sú splnené obe podmienky, ktoré definujú prítomnosť prekážky rozhodnutej veci. Žaloba je podaná v súvislosti so zmluvami o revolvingovom úvere, o nárokoch z ktorých už bolo rozhodnuté v právoplatných a vykonateľných exekučných tituloch.

27. Pokiaľ ide o Zmluvu o revolvingovom úvere č. 85000312227 zo dňa 20.08.2010, o nároku z tejto zmluvy rozhodol okresný súd platobným rozkazom 3Ro/251/2014, právoplatným dňa 20.05.2014. Pokiaľ okresný súd vydal rozhodnutie, v ktorom boli žalobca 1/ a žalobca 2/ v procesnom postavení odporcov, v ktorom ich zaviazal na plnenie, nevyhnutne musel dospieť k záveru, že zmluva, na základe ktorej sa veriteľ domáhal vydania platobného rozkazu je platná. Platnosť Zmluvy o revolvingovom úvere č. 85000312227 zo dňa 20.08.2010 tak už bola súdom v konaní preskúmaná a bolo o nej rozhodnuté tým spôsobom, že súd zaviazal súčasného žalobcu 1/ a žalobcu 2/ na plnenie, čím deklaroval, že túto zmluvu považuje za platnú.

28. Pokiaľ ide o Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500003020 zo dňa 10.03.2011 a č. 8500003021 zo dňa 10.03.2011, v oboch prípadoch už o nich rozhodoval rozhodcovský súd. Okresný súd sa preto zaoberal aj otázkou platnosti rozhodcovskej zmluvy, jasne vymedzil predmet konania v súvislosti s konaním vedeným pred rozhodcovskými súdmi a správne tiež dospel k záveru, že rozhodcovské súdy boli na základe uzavretých rozhodcovských zmlúv oprávnené vo veci rozhodnúť. Pokiaľ sa žalobca 1/ a žalobca 2/ domnievali, že rozhodnutia rozhodcovských súdov neboli vecne správne, mali možnosť využiť inštitút návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, k čomu aj pristúpili v konaní vedenom na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 3C/179/2013, avšak z dôvodov na strane žalobcu 1/ a žalobcu 2/ bolo toto konanie zastavené.

29. V prípade všetkých troch zmlúv o revolvingovom úvere tak už bolo rozhodnuté o povinnosti plniť právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, pričom rozhodnutia rozhodcovských súdov, rovnako ako platobný rozkaz vydaný všeobecným súdom je exekučným titulom upravujúcim právne vzťahy medzi sporovými stranami, je pre sporové strany záväzný a preto ho v zmysle princípu právnej istoty treba rešpektovať. Ak bolo už rozhodnuté o povinnosti plniť zo Zmlúv o revolvingovom úvere, nevyhnutne museli rozhodujúce orgány dospieť k záveru, že preskúmané zmluvy sú platné, čím založili prekážku rozhodnutej veci pre konanie o neplatnosť týchto zmlúv.

30. Žalobca sa v odvolaní domáhal rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 6Cdo/27/2018, z ktorého dovodil, že v prejednávanom prípade ide o osobitný druh žaloby. V citovanom rozhodnutí Najvyššieho súdu SR však Najvyšší súd neriešil otázku prekážky rozhodnutej veci, ale poukázal na skutočnosť, že pre podanie žaloby o určenie neprijateľnosti a zároveň neplatnosti zmluvných podmienok nie je nutné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem, pretože tento je daný na základe osobitnej právnej úpravy. Pokiaľ súd v texte odôvodnenia použil formuláciu, že v prípade spotrebiteľa ide o „osobitný druh žaloby“ patriacej spotrebiteľovi, nevymedzil tým nový druh žaloby, ktorý by bol nad rámec ostatných žalôb v zmysle Civilného sporového poriadku, poukázal iba na osobitosť tohto návrhu vzhľadom na všeobecnú určovaciu žalobu upravenú v ust. § 137 ods.1 písm. c) CSP. V prejednávanej veci však predmetom sporu nie je určenie neprijateľných zmluvných podmienok, ale určenie neplatnosti právneho úkonu, teda určenie neplatnosti celej zmluvy. Nad rámec toho je nutné skonštatovať, že aj pokiaľ by sa bol domáhal žalobca 1/ a žalobca 2/ určenia neplatnosti neprijateľných zmluvných podmienok, aj v tomto prípade by právoplatný rozsudok o žalobe na plnenie vytvoril prekážku rozhodnutej veci.

31. Vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti, odboru ochrany spotrebiteľa zo dňa 20.01.2020 je stanoviskom štátneho orgánu, ktorý ale nie je spôsobilý zvrátiť právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu vydaného v súdnom konaní. Civilný sporový poriadok pozná aj mimoriadne opravné prostriedky v prípade právoplatne skončených vecí, ako je napr. obnova konania, pri ktorých sa preskúmava, či po právoplatnom skončení konania vyšli najavo skutočnosti, ktoré sporová strana bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní. Kým na základe mimoriadneho opravného prostriedku nie je právoplatné rozhodnutie súdu zrušené, samotná skutočnosť, že pôvodné právoplatné rozhodnutie bolo podľa názoru sporovej strany vydané na základe nesprávneho vecného posúdenia nie je možné zvrátiť ani za predpokladu, že by predložil dôkaz o skutočnosti, ktorej si nebol vedomý v čase, kedy prebiehalo pôvodné, dnes už právoplatne skončené konanie. Preto vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti zo dňa 20.01.2020 je v prejednávanej veci irelevantné a s jeho obsahom sa ani súd v konaní oboznamovať nemohol. Vzhľadom na prekážku rozhodnutej veci totiž súd nemohol vykonávať dokazovanie.

32. Žalobca 1/ a žalobca 2/ v odvolaní poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2Cdo/110/2017, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje, pretože ide o vymedzenie totožnosti vecí, ktorá nastala v prejednávanom prípade. Keďže právoplatné rozhodnutia Okresného súdu Brezno a rozhodcovských súdov vzhľadom na zmluvy o revolvingových úveroch uzavretých žalobcom 1/ a žalobcom 2/ predstavujú totožný predmet sporu, v danom prípade je daný aj rámec objektívnej hranice právoplatnosti rozhodnutí okresného súdu (platobný rozkaz) a rozhodcovských súdov (rozhodcovské rozsudky). Rozhodnutia týchto súdov sa opierali o ten istý skutkový stav (poskytnutie finančných prostriedkov žalobcom na základe zmlúv o revolvingovom úvere), čo s prihliadnutím aj na totožnosť subjektov konania predstavuje dôvod prekážky rozhodnutej veci.

33. Pokiaľ ide o odvolací dôvod, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, odvolateľ nevymedzil ktoré konkrétne skutkové zistenia okresného súdu uvedené v jeho rozhodnutí boli nesprávne.

34. Odvolací súd je v zmysle ust. § 380 ods.1 odvolacími dôvodmi viazaný, preto sa zaoberal iba tými námietkami žalobcu, ktoré boli uvedené v jeho odvolaní.

35. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozhodnutie okresného súdu, ktoré je vo výroku vecne správne, podľa § 387 CSP potvrdil.

36. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal žalovanému voči žalobcovi 1/ a žalobcovi 2/, ktorí neboli v odvolacom konaní úspešní. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

37. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).